

ЛЮБ. БОБЕВСКИ

Георги Стояновъ -- Чичо Свѣтлю

(Редакторъ на дѣтското списание „Свѣтулка“)

Загина друже... Младъ загина...

Зайде ти слънце по обѣдъ...

Крѣвь буйна въ жили ти изстина...

Съ тѣга напусна тоя свѣтъ!

Учитель скромень бѣ, дарѣше

На малкитѣ дѣчица умъ,

Въ гърди ти пламъ свещень горѣше

И въ стрѣмни пѣть вървѣ безъ шумъ!

Ти фаръ бѣ свѣтъль на душата,

Лѣчи що прѣска въ тъмнина,

Баща-учитель — на дѣцата,

Живѣлъ срѣдъ честъ и свѣтлина!

Въ упорень трудъ, о, друже мили,

Книжовна нива ти ора,

Вложи ти въ нея умъ и сили, —

Богата жѣтва други бра!

И вмѣсто свѣщъ свѣтулки само

Въ потайна нощъ на гробѣтъ твой

Ще свѣтятъ друже, тебе тамо...

Прости!... Почивай въ миръ, покой!

1918.

